

SÂMBÂTĂ,
ANUL VII.

VOIESCE

SI VEI PUTE

ABONARIA PENTRU BUCURESCU PE ANUL . 128

Săptămână după Serbătoriile . 64

Trei luni 32

Pe luna 11

Un exemplar 11

Locuință linia de 30 litere 24 par

Locuință linia de 30 litere 1

Laseruri și reclame linia 3

Direcțoriul jurnalului 1

BOMANULU

DIARIU POLITICO, COMERCIALE, LITERARIU

ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratorul jurnalului D. C. D. Aricescu, Pas. Românu No. 13.

DEPEȘIE TELEGRAFICE

(Serviciu particulariu alu ROMANULUI)

Viena 16 Apriliu, 2 ore dupe amia-d.

În București 17 — 4 ore dimineața.

(14 ore cale.)

Comitatul central revoluționar din Warszawa a respinsu amnistia să declară că va urma luptă pînă ce Polonia va ajunge a-și dobîndi libertatea.

Insurecția urmăse.

Reprezentanții puterilor voru să-măsca principelui Gortschakoff notele lor în favoarea Poloniei.

Ducele Constantin și Wielopolski voru rămăne in Warszawa.

REVISTA POLITICA

(Revista particulariu alu ROMANULUI)

BUCUREȘTI, 5/17. Priar.

Scirile din capul foiei au doue mari însemnatâi deja presimtite de noi chiaru in No. de ieri. Întă-a, că Națiunea Polonă refusă, prin comitatul ei național, pacea în condițiunile ce-i ofera împăratul Rușilor. A doua cănsă și cele trei mari puteri nu se mulțumește pe concesiunile, pe darurile ce face Poloniei împăratul Rușilor. Depeșia ne spune că măne, sămbătă, reprezentanții Engleziei, Franței și Austriei vor presta notele loru Ministrului lucrărilor din afara, principelui Gortschakoff. Dacă daru aceste note se prezintă in urma concesiunilor acordate este credem invederat că dacea puterile aceste mai reclamă nu s'au mulțumit peisie s'a acordat. Cetăunea Poloniei merge daru na. intre spre binele celu mare, astfelu pre. cumu mergă neapărută te cestiuile suntu drepte prin ele insile și suntu susținute prin credința, prin voința, si prim totu felul de sacrificie de către o națiune ce este și se simte că este, viue.

FOITA ROMANULUI

OMENIÎ ONESTI

PROLOGU

Lacul de la Bonde.

I.

Lă pôlele Luberonelui, între Pépin, Cucuron, și la Tour-d'Aigues, se desfășură măreță vâlcea de o destindere de cinci pâna la 6 leue (leghe), pe care unu torpinte coborindu-se de la medă nöpte spre medă-di, o baia în totu lungimea sa.

În centrul astei vâlcele, lucește uă intinsă bucătă, dimentică de uă fontăna lină, pe care o vede cineva, fărindu pe suprafacia sea ju temporal marilor călduri ale vorei, cându apă suntu scădute, și mai alesu prin uă mulțime de răulite ce se cohobă dju măntul dinprejur.

Astă bucată de apă, de care nici unu geografu nu face mențiune, se chină. La lacul de la Bonde. Aceste ape misce doue mōre, fertilescă, pămintul și procuru cu abundanță pesci forte bun.

De și astă locu-nare hui pucinu de trei chilometre împregiur, devină cineva la prima vedere, cu tôte astea,

ceh-a insă de nu prea multe legătu. pote românia este comitatul, celu na. tionale din Warszawa. Vedîndu elu funcționeză, guverna, decretă, si publică necontentu decretele sale, mulțu va si creșendu pote că Warszawa este in deplina domnire a insurecției. Se le aducem daru amante, ca este cu totul altfel. Warszawa sunțu 48 de mîni de cîndu este în deplina putere a Rusiei. Liberă la 1830 prin truina din cele mai groice revoluționi, recădu peste putinu suptu baioneta rusescă și d'alunci și pîn, acumu putemu cico e a fostu și este, nu numai suptu cea mai asolata domnire ci abăsuțu o domnire ce se denumese în tăvăna mea stare, de asediare. Acesta stare de suptuare, de pugnare, de pugnare este proclamată oficiale, si man. tinență prin 60 de mîi de baionete străne și prin cea mai cumplita poliție, susținută și densă prin cîntu, prin confiscuri, bătălii și uideri. Si în mijlocul acestor 60 de mîi de baionete străne, comandate de marele Duce, și în cîntea aceleia 60 de mîi de baionete străne, comandate de marele Duce, și în cîntea aceleia poliție, uriasie, care intră ori cîndu si pretutindine s'are, văjă a consica, a esila și a ucide fără celu mai micu controlu, comitatul naționale funcționeză, guverna in intru si năfără, decretă, publică acte oficiale și buletinuri, guverna în sfîrșit națiunea polonă întrăga, și o guverna in momentele cele mai grave; și nu numai Polonia totu se supune lui, daru însa și Europa vorbesce d'acestu comitat ca cumu ar vorbi d'unu guvern constituțu, de unu rege care guverna o țera liberă. Cumu se face această mare și ne'ntesă minune! Cumu omenii acela-a au coragiul a jucă astfelu viața loru, și a familiilor, și a ru. delor, și a amicilor loru? Si cumu ma-

rele Duce cu comorile sale și cu renumita sa policie nu pote descoperi a celu comitat și nu pote prinde nici chiaru cancelariile sale și nici măcaru tezcurile sale de publicitate? Coragiului nu au fiindu că credu in națiunea loru și fiindu că sciul că este viata mai adeverată și mai sicură in morte prin vărsarea sangelui loru de către in viața cea, aparinte dobândita prin supunere de sclavi. Si Ducii cu comorile si policile loru nu potu pune măna p'ace autoritate naționale fiindu că ea este autoritatea dreptului și ei suntu autoritatea reală.

în 1853-56, d. Dimitrie Brătianu se preumbila prin România. Elu a statu mai multe luni în București și daci scria epistole, marele Vizir și care, în trămitea si se publicau în foile engleze si franceze, despre purtarea cea rea a turcilor și despre interesele politico ale României și Turciei. Într-unu din acele epistole dice Vizirul: „Policea voastră și a guvernului vostru meocătu pretutindine; insă cărarea idu fără solosu, căci voiați în serviciile voastre, o poliție și eu, adică principiul ce servescu, au în serviciul loru o națiune întrăga.“ Ecă de ce Comitatul naționale Polonu guverna în Warszawa, și

scimă dacă „Epitropia“ străină va respecta s'acestu ordinu. Avem înă o datorie din cele mai sacre se rugămu pe toți români a nu merge in acea di la nici una din acele biserice in care domnescu călugări Greci. Se lasămu pe guvern in cea mai deplină suveranitate a face pe călugări străini se respecte ordinile sale si se nu dămu neamichilor naționalități noastre nici o ocasiune d'a patea pescuit in apă turbure, și se dică apoi că apa a fostu turbură de noi.

Cetăunea acesta pote lău propor-

ce guvernare pote fi mai mare ca aceea d'a vedea nici străină constituindu-se in țera Românilor și n' facia guvernul în EPITROPIA și dându ordine circulare și tipărite prin cară declară că cine se va conforma decretelor suveranului Românilor și va da banii aranjorii pe toti români, cei buni, cei singuri a nu merge. Duminica viitorie la bisericele în castință, și lăsa pe guvernul a lămuri singură, cu puterea legală ce are în mană incurchatura să fie mare ce a provocat o insuși. Diariul Europe a publica o de poziția din București, in care s'au întâiat otârile Domnitorului d's, da pe sfârșit luna că uă miș de galben din lista sa civile pentru faceri de bine.

Monitorul Oficial ne face cunoscută acesta otârare astă cumu este adică Domnitorul dăruiesce din lista sa civile să sumă de 5,600 galbeni. Aceasta plata va face tocmai de 1 luni viitoru și va începe la 31 Decembrie, sumă ce prescrie a servi numai prin dobîndea ieș la crearea unui otel de invalidi ai armatei, la premii pentru cele mai bune serii științifice și pentru dotarea asilului Elena Dîmna. Totu Monitorul face cunoscută o comandă superioră a armatei s'ă predețintă d-lui general I. Florescu.

S'a respandită scirea că d. Dimitrie Ghica a plătit impositalu pe luna a treia nevotată de Adunare. Putemu susține de neadevarată această scire.

Constantinopol, 4 Apriliu. Mis-

carea religioasă pentru unire cu catolicismul face mari progrese in Bulgaria. Sistovul s'ă despărțește

de Patriarhatul grec.

Tirnova va urma in curind acestu exemplu.

Vice Consulele Stevens a plecat, in

misiune particulară a domnului H. Bul

vera la Alecsandria, Fuad Paşa a pro

pusu întocmirea unei garde naționale

care să stăpănească unu conflict intre Dost-

Mohamed și Emiro lu Bokhara.

Acole, la Bokhara, a sositu unu agint

ruseascu.

ca măna omului să fie creatu, și l's pusu agi pentru ușărișatea sea personale. Existinția sea nu datădă in adevară de cătunul seculu. Familia senioriale Montalliers, seiorior de Castel Roque, per la anul 1766, avu de moștenitorii unu băiatu frumosu și mare, gentilomu păna in virful unghieror, procurindu si plăcerile si luptându in nebunie, lucru care nu e pucinu, negu comitelu Lauraguais, celu mai risipitoru și celu mai nebunu din toți marii seniori din această epocă.

D. Vice-comite Amedeu îmi scrije sebi trămijă forte curindu sună do donec de mil de livre.

Ei bine! trebuie sănă trămiti.

Dară, d-le comite, vedi să 15b

Ce?

N'ymu acastă sună in casă

Quinu 2. casă.

Ește deserță. d-le Comite.

Al dracă, se vede că de trei ani de cîndu este la Paris, domnul sijun.

Mele suntu in regulă, și n'văd potu arata.

Nu e nevoia; spine-mi numar

totalu aproxiativ.

Eă-lu păna la unu dinariu,

responde Antoniu, scoțindu din cernetu său uă făia de cărtă, pe care o pune supu ochii comitelui.

— 1,100,643 franci noue soldie

si optu dinari... Prè multu, de totu multu... Bine Antoniu; sciul totu ce voiamu se sciū, lasă-me.

Antoniu es.

Cu a patra parte mai multu de cătunul veniturile mele, murmură d. de Montalliers cîndu ramase singură, de totu multu! Trebuie se punu ordine in această cătu mai curindu.

Luându negrăla și cărtia, elu se

puse de scrisse fiului seu uă scrisoriă lungă.

Incepindu din acastă di, figura a

cestui frumosu bătrânu se intunecă; ca

characterul seu se alteră. Din voiosu elu devină tristu.

Elu mai nainte așa de blandu, așa de bunu cu servitorii

sei se arată cătu dinșii d'o stremă

severitate. De unde putea proveni a

cestă transformare noasteplată, acastă

răpede metamorfose? Val!

din răna facută orgoliului seu de lata și de

gentilomu; și mai multu nici ma-

cupă. Sufetia că nu mai poate satisfa

ce dorințele, capricele, nebunie

copilului seu multu iubiti, alt acelui scumpu

idol alu animel sele. Nu se vește

repause unu momentu, sedu la um-

6 APRILIU 1863.

ANUL VII.

LUMINÉDĂ-TE

SI VEI FI.

Abonarea pentru districte de an. 152 lei

Săptăm. luna 76

Trei luni 38 —

— Berlin 3 Aprilie. Gazette Ger.

Paris 16 Aprilie. Gazeta de la

Bruxelles 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

— Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

— Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

— Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

— Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

— Le Havre 16 Aprilie. Journal des

affaires étrangères

Berlin, 9 Aprilie. Gazeta Germaniei Nordului a priimită de la Paris nuvela telegrafică, că la 7 Aprilie a sosită acolo nuvela că totă armia rusescă se pune pe piciorul de resbel și că Baronul Budberg a primită la 9 Aprilie comunicațunea, că înmulțirea armiei este motivată prin reducțiile servite mai nainte, că cetatea Kronstadt se va pune în stare de apărătură, însă fără tendinție agresivă.

Alecsandria, 9 Aprilie. Astăzi Sultanul a primită vizita corpului consular și a disu, cu acăstă ocazie: Vedă c'vă vine satisfacțione adunătă în jurul meu p'onorabili aginți al puterilor amice și aliate. Venind la Egiptul n'am avut altă scopă de cău numai acela d'a da vice-regelui u noue dovadă de buna voință mea și de deosebită inclinație, și d'a vede a insu'm a cea parte importantă a imperiului meu. Tote silințele mele suntu dirigate către desvoltarea prosperitatei și fericirii tuturor claselor supu'silor mei în totă întinderea Imperiului meu, și la întărirea legăturilor, cari ne unescu cu Europa; suntu încredințat că vice-regale urmădă aici acea-să cale și că, călcându în urmele moșului său, unu bărbătă celebru în națiunea noastră, va sci a păstra și a perfecționa opera sa.

Augsburg, 10 Aprilie. Gazeta generală (Alegemeine Zeitung) a astăzi publică uă scrisore de la Viena, care arată că s'a făcută uă învoire între Austria, Franția și Anglia în privința notei destinate la Petersburg. Nota austriacă se va porni fără întârziere. Dorințele nu suntu formulate, daru se cere prin acea nota, ca Imperiul Russiei se acorde linisire nu înmai Poloniei după tratatul de la 1815, că tuturor provinciilor polone. Nota puterilor occidentali este mai tare, mai aspiră, daru nu coprind unu program delimitat.

Convinși că nu este nici o deosebire între principiile susținute d'acăstă foia și aceleia pe care le amu susținută. În dependență Română, amu socotită mai logică și mai folositoră d'a ne uni toți cari avem, aceleia-să credințe și ne luptăm pentru același scop, imprejurul unu singură diariu mai respändită, mai cintuită, și fără îndoială, c'o influență mai mare.

bra unu mănuchiu de stejaru. Elu stă acolo cugetându de căteva minute, uitându-se cumu curgea apa, ca unu poetu bucolicu care cauță uă rimă rebelă, căndu d'o dată omul nostru sări în susu, ochii săi străluciră d'uă viuă lumină, bucuria ilumină fruntea sea, și, nou Archimede, elu începu a striga c'uă voce tare și plină de intușismu: în fine am aflat!

Ce afase ore astăzi onestă intenținte, ce-lu putea mirea pînă întrătătă? . Elu afase . . . unu lucru fără simplu în spăriștă; daru care prin rezultatul ce avea se aiba era fără mare.

La vre de cea aproape de locul unde ședuse, șacea uă enormă bucată de stâncă care deslipită din cestele Luberonelui, intr'uă d'i de cataclismu, și rostogoiindu-se ca unu troianu, venise de căuse în albia torintelui. Apoi, întimpinându uă asemenea pedică și nepotindu-o învinge, trecu-seră la dréptă și la stânga stâncelui și și făcuse, împăciindu-se în doue albie în locu de una. Apoi dilele de plorie dilovisire, tirindu to ū în trecerea loro, luaseră negreșită marea cantitate de teriu ce lipsesc, și săpaseră pucinu căle pucinu largulbasinu d'a Bonde.

Nivelulripelor, natura pămin-

Astă-dî mai multu de cău totu d'aura, chiămarea presei liberale este mare și grea. Astă-dî căndu guvernul a intrat p'o cale retăcită pe care nu ne pote duce de cău din reu în mai reu, căndu cele mai însemnante principie ale guvernului reprezentativ suntu nesocotite, căndu starea financiară se face pe fiă care-dî mai critică și mai îngrijitoră, căndu orice desvoltare regulată a trebuințelor și intereselor publice este impeditată, căndu prin urmare, însuși viitorul de intemeiere și de întărire alu naționalității române pote fi cu desăvirsire compromisă în mijlocul evenimentelor ce se desfășură în Europa, datoria Presei, și datoria noastră, este d'a ne luptă, totu deuna, cu stăruință și cu curajă.

Astă-dî, mai multu de cău ori căndu, suntemu datorii a ne uni să se pune tote silințele pentru luptă în

care ne a împinsu unu guvern, fără principie politice declarate și bine definite, fără prudință, fără prevedere, și fără cunoștință de înveștările istoriei și de logica ce domnesc în fapte și lucruri.

N'ajunge să cerem prosperitatea comerciului, desvoltarea avușilor terrei, dacă nu se facă scăde de comerț, camere comerciale, bance de creditu, dacă nu se dă comerciului și avușilor publice garanție positive și mijloce practice d'a se desvolta și înflori, dacă nu se intemeiesă mesuri statutarice pentru regularea intereselor, dacă nu se facă drumuri multe și bune pentru înlesnirea comunicărilor.

N'ajunge să vorbim despre regimul constituțional și despre libertăți publice, despre respunderea ministrilor, despre controlarea banilor publici, dacă nu se face legi positive care se intemeiese aceste principie și se garanteze pentru toți libertățile publice, dacă nu se facă legi cari s'asigure independența magistraților, năntarea capacității, resplătirea integrității, caro se otărască respunderea ministrilor, se marginescă positiv lucrarea lor, se prevădă abusurile de putere și pedepsirea ce tragă după dinsele, care se regulese buna întrebunțare a banilor publici și adevărată loru controlare, ca se pote toți contributorii să scie ce se face cu banii lor.

N'ajunge asemenea să dicem înținderea instrucțiunii publice și desvoltarea intelectuale și terrei, dacă nu se 'ntemeiesă o sistemă bună de instrucție în tote ramurile sale, dacă nu se facă scăde bune și serișe cari să pote da rezultate folositore, dacă nu se iè mesure inteligință pentru desvoltarea artelor, literelor și științelor cari deceptă, ridică și mătesc o națiune.

Si în starea în care ne aflăm astă-dî, și cu ministeriul actuale, și fără concursul Adunării, și pe acăstă

tăilor publice, acăstă deplină aplicare a regimului constituțional, acăstă organizare serișă se pote face de unu ministeriu care nu voește se vede nimicu, s'asculte nimicu, se învețe nimicu?

Adunarea luminală d'astă dată și coprinsă d'o patriotică îngrijire, a aretată guvernului causele acestui reu și mijlocele d'a ne pune p'o cale regulată, d'a ne organiza și d'a asigura viațorul terei. Preșa cu acea-asi credință, n'a incetat d'a dice guvernului, cu destulă moderăție, că, pe calea în care steruesc, nu pote merge de cău din reu în mai reu. S'acestă reu nu este o simplă închipuire a unor omeni nemulțumiți și deprinși a nu se mulțumi nici odată. Acestă reu este pozitiv, adevărată, simpătă de toți fără osebire, constată și declarată chiară de cei cari n'au mersu în Adunare cu oponțunea, chiară de însu' ministri în mai multe declarații oficiale facute în Adunare.

Căndu acestă reu este daru simțită de toți, cu ce curajă steruesc ministeriul a remănea la putere, cu o respundere atâtă de mare, și cu atâtă mai mare, cu cău trebuie se scie că nu pote face nici unu pasu nainte, nici unu pasu spre bine, pe cău timpu a voită a remănea singură, pe o cale retăcită și pericolosă, c'unu votu de ne'ncredere din partea Adunării și cu bugetul refuzat.

În aceste condiții, n'asceptăm și nu putem accepta nici unu bine de la ministeriul actuale; acăstă credință este astă-dî generale.

Se stăruim pe calea constituționale în care a intrat Adunarea, se ne luptăm pentru intemeierea guvernului reprezentativ și pentru triumful libertăților constituționali, se desvoltăm, se respăndim aceste idei, spre a fi bine înțelese, susținute și aperate, se ne 'ntemeiem pe Couvențiune și pe națiune, în tote luptele noastre, și p'acăstă cale, cu acăstă credință, cu acăstă putere, vomu si tari o voită triumfa.

Radu Ionescu.

Concurența.

ATLAZ
IV. CLURA

(Vedă No. de la 28 Martiū.)

Teoriele economistilor vechi fură adoptate de totă lumea civilizată, însă nu pentru că erau recunoscute de asociații juste și bune, ci pentru că erau conforme cu principiile mari și salutare ale anului 1789, cu principiile de libertate și de egalitate, și întrădeveră doctrina economică: „lăsați să facă, lăsați se trăga,” corespunde cu principiul libertății și egalității individuale. D'acea-a republica franceză, și în urma ieșirii statelor civilizate, adoptându acele principiile salutare, au destruitu, una după alta, tote acele stăvile industriale și comerciale, care împiedeau libera loră desvoltare și totu d'o dată erau contrarie libertății și egalității; astă-felu se desființaseră corporațiunile, gildele, juriadiile, măstările și tote instituțiunile învechite ale trecutului, cari erau necesarie suptu regimile feudale pentru aperarea industriei, daru cari suptu regimile libertății ajunseră vătămatōri. Tote instituțiunile, ca în genere tote lucrurile omenesci, suntu perfectibili, și trebuie se corespundă cu spiritul epocii lor. Revoluționea franceză de la 1789 a sevărătuită uă faptă sublime: recunoscându drepturile omenilor, desădecinându tote privilegiile, monopolurile și esempiunile, a tăiatu din radecine existența de dreptă a proletariatului, daru s'a popritu aci; în locu d'a mai face unu pasu nainte, s'a marginisită la șestiu de dreptă și a creață unu proletariat de faptă. Mai tădiu s'a completat devisa revoluționară și s'a adăoitu cuvintelor de libertate și egalitate acela de fraternitate. Poporul român, prin bunul simplu ce caracterisă poporul, a mai simplificat la 1848 acea devisă și a expresu totu acele idei prin două cuvinte: „dreptate, frăție.”

Simpla aprobație a principiului de liberă concurență, promulgarea egalității și negaționarea unor monopoluri născute din protecționea unei puteri sociale derăpănată, nu erau de ajunsu; trebuia ca nouă putere sociale

4 ore săra, se puse ultima din petrele tăiate ascuțită cari să serviuă de copertiș.

Astă-felu, în mai pucinu de sese septămăni, unu omu care nu cunoșcea nici primele noțiuni de matematică crease o operă însemnată suptu tote privințile, e căzii concepțione, atâtă de mare și simplă, ar fi indestul săpătă de granită.

Antoniu era aci, priveghindu totu: cugetându la totu, direptându totu, immulțindu-se facindu de la 15 pînă la 20 de leuce (leghe) pe căi fără se simplă, atâtă de multă doria a duce la capetul opera incepută.

Lucrătorii, de la celu mai june pînă la celu mai bătrîn, fie care ii dă ajutoru după puterea sea c'o ardore demnă de laudă. Ar fi căsu' cineva, veșindu pe toți astă omeni abrupti și grosolanii mergindu, venindu, smindu-se și coborindu-se fără intrerupere de deminēță pînă săra, pe o căldură ne-suferită, cu corpul inclinat suptu grele sarcine, indeplinindu cu bărbăția lucrul loru fără a se plinge, ar fi căsu' cineva că ei devină din instinctu, în lipsă de inteligență, că era vorba d'o luptă între omu și elemente, și că era de detură omul, suptu pedepsă de desonore, d'a ei victoriosu dintr'insa. Lucrările mergeau deci răpede. Zagădui se măria forte iute. In fiecare zi se vedea crescându, și la 8 Maiu,

Radu Ionescu.

Pe pările de josu ale astestu înținu' reservatori, mergându în josu la stânga, se construiră două mōre de departe una de alta de o sută de pasi.

Două usi, cu dibacie practicale în grosimea zăgașului, și deschiindu-se după vointă prin mijii-locul unor pu-

terice părghie, trebuia se servescă a

se punte în miscare.

La 12, tote erau gata . . . Numai lipsia decădu unu lucru . . . apă.

Sorgintea de care amu vorbitu, restrânsă în mijlocul lacului, și care i-a datu numele său, nu era negreșită indestulătōia spre a indestul cele două usi. Antoniu nici nu sperase într'insa. Elu își lăsase speranțele, cu mai multă rată, pe topirea ninsorilor mai anii, și apoi pe deseile furtunelor din aceste ținuturi.

Prevederile sele nu-nu îngelară de locu, (urmărea pe măne,) Clément Benoux venin-

tulu, forma o vale a lacului, totul arătu' acăstă. Antoniu strigându deci: Amu astă! descoperise printr'unu fulgeru de geniu totu folosulu ce putea trage din astă pămîntu coperitul de nisipu și de petrișu menuntu. Cău' a runătura de ochiu, elu devinase că cu banii și cu voință, avea se facă a reșari d'aci o sorginte de avuție.

Pără că cugetă unu momentu, apoi se îndreptă spre castelul cu totă iușela piciilor săle.

IV.

Comitele de Montsailers, dobanul său, plecase cu dous zile înainte la sorsea, d-ra marchisa de Kérouec, care era aprope se măru de peptu în fundul Bretani.

Lipsa momentala a comitelui favorita de minune proiectele lui Antoniu, calitatea sea de intendinte dându-i dreptul absolut de a comanda tuturor servitorilor și arendarilor comitelui; n'avea decătu a zice unu cunțu său a face unu semnă spre a fi ascultat.

Indată după ce veni la castelul, se sui în cabinetul său, și apăca' a face calcule. După ce le termină se cobori, dede subordinaților săi ordină pentru a două di, convorbi cu ei căteva minute, cină și se sui apoi de se culcă.

D'ar fi mersu cine-va căte-va zile după acea-a supu' mănuchiul de stejaru unde amu vezutu pe Antoniu repausându-se, s'ară fi găsitu o armată de lucrători de totu feliu, zidari, lemnari și cărători de pămîntu, săpându pămîntul, tăianđu lemn, lucrădu' peștră, facindu varu, înfigindu cu loviture de berbeci grindu de stejaru grele în indouita alibi a torintelui. Alții aduceau în care bucați de petre nisipose gigantice, rostogolindu-le cu puterea brațelor între nesce podine plantate în ripă cu pară ca se imple locul deșertu de cele două părți ale stâncelui, și se forțează astă-feliu apele a trece pe deasupra.

Intenținea lucrătorilor era învechită. Voiă se facă unu zăgașu. Nu era anca prea înaintat; daru era cu toate astea indestul săpătă de a resistă torintelui de i-ar fi venitul fantasia d'a se imbla și d'a se versa pe neasteptate.

Din partea opusă, urmăndu inclinația naturală a locului, adică spre medă-dil și la o distanță d'aprox 1300 de metri, acea-asi ardore la lucru, cu acea singură diferență, căci lemnul nu era intrebunțat în lucrările ce se executa.

Colosalii lespezi de peștră se suiau ca prin farmecu unele asupra al-

